

برآورد پارامتریک توابع هیدرولیکی بخش غیراشباع خاک با استفاده از توابع انتقالی

شجاع قربانی دشتکی و مهدی همایی

به ترتیب: دانشجوی دکتری فیزیک و حفاظت خاک، دانشگاه تربیت مدرس و استادیار گروه خاکشناسی دانشگاه تربیت مدرس

مقدمه

بیان کمی منحنی رطوبتی و هدایت آبی غیراشباع خاک برای مطالعه و مدل‌سازی حرکت آب و انتقال املال در خاک، ضروری است. روش‌های مستقیم فراوانی برای اندازه‌گیری این ویژگی‌ها وجود دارد که بسیار پرهزینه و زمان بر می‌باشد [۸]. لذا در سال‌های اخیر، استفاده از روش‌های غیرمستقیم برای برآورد این ویژگی‌ها گسترش یافته است. یکی از این روش‌ها تابع انتقالی خاک (Pedotransfer Functions) می‌باشد [۱]. این تابع، ویژگی‌هایی از خاک که اندازه‌گیری آنها پرهزینه و زمان‌بر می‌باشد را با استفاده از اطلاعات پایه‌ای موجود خاک مانند فراوانی نسبی ذرات، جگالی ظاهری و ماده آلی که اندازه‌گیری آنها آسان است، برآورد می‌کنند. تابع انتقالی را می‌توان به سه گروه تقسیم کرد [۲ و ۸]:

- ۱- تابع انتقالی که مبنای فیزیکی و پایه نظری دارند و معمولاً ویژگی‌های هیدرولیکی را با استفاده از هندسه خط‌پاره‌ها و یا تشابه مقیاسبرآورده می‌کنند.
- ۲- تابع انتقالی نقطه‌ای که با استفاده از رگرسیون خطی چندگانه، مقدار رطوبت را در نقاطی خاص از منحنی رطوبتی برآورده می‌کنند.
- ۳- تابع انتقالی پارامتریک که هر یک از پارامترهای مربوط به تابع هیدرولیکی را برآورده می‌کنند. این تابع نسبت به دو گروه دیگر، در نمونهای شبیه‌ساز جریان آب در خاک کاربرد بیشتری دارد. از آنجاکه اندازه تخلخل خاک نقشی بسیار مهم در نگهداشت آب در خاک دارد، در این پژوهش از میانگین هندسی قطر ذرات و انحراف معیار هندسی قطر ذرات خاک [۵] به عنوان شاخص‌های کمی بیان کننده اندازه تخلخل در ایجاد تابع انتقالی استفاده شد. با توجه به اینکه اندازه ذرات خاک تعیین کننده اندازه منافذ خاک هستند و ذرات با قطر یکنواخت منفذی یکنواخت ایجاد می‌کنند، این دو پارامتر یعنی اندازه و درجه یکنواختی ذرات تشکیل دهنده خاک مشخص کننده توزیع تخلخل خاک نیز می‌باشند.

برای بیان رابطه θ و L ، معمولاً از معادله پیشنهادی وان گنختن (1980) استفاده می‌شود [۶]:

$$\theta = \theta_r + \frac{(\theta_s - \theta_r)}{(1 + mL)^m} \quad (1)$$

$$m = 1 - \frac{1}{n}$$

که در آن θ_s ($L^3 L^{-3}$) رطوبت اشباع و θ_r ($L^3 L^{-3}$) رطوبت باقیمانده می‌باشد. n ، m و α (L^{-1}) نیز ضرایبی هستند که شکل منحنی رطوبتی را مشخص می‌کنند. این معادله، تابعی است پیوسته که در بسیاری از مدل‌های عددی که جریان آب و انتقال املال را در خاک شبیه‌سازی می‌کنند مورد استفاده قرار می‌گیرد. یکی از رایج‌ترین توابع برای بیان هدایت آبی غیراشباع، تابع وان گنختن، معلم (1976) است:

$$K(h) = K_0 S_e^l \left[1 - \left(S_e^{\left(\frac{n}{n-1}\right)} \right)^{1-\frac{1}{n}} \right]^2 \quad (2)$$

$$S_e = \frac{\theta(h) - \theta_r}{\theta_s - \theta_r} \quad (3)$$

که در آن K ($L T^{-1}$) تقریباً برابر با هدایت آبی اشباع خاک و θ پارامتری است که شکل تابع از آن متاثر می‌شود [۳].

مواد و روشها

منطقه مورد مطالعه قسمتی از دشت کرج بود. تعداد ۳۴ نمونه خاک از عمق صفر تا ۲۵ سانتیمتری سطح خاک به صورت تصادفی انتخاب گردید. چگالی ظاهری نمونه‌ها به روش سیلندری تعیین شد. پس از آماده‌سازی نمونه‌ها، فراوانی نسبی ذرات به روش هیدرومتری و منحنی رطوبتی نمونه‌ها با استفاده از دستگاه صفحات فشاری و اعمال مکش‌های ۰، ۱۰، ۳۳، ۱۰۰، ۳۰۰، ۵۰۰ و ۱۵۰۰ کیلوپاسکال در سه تکرار اندازه‌گیری شد. پارامترهای معادله وان‌گنختن با استفاده از برنامه کامپیوتری RETC [۷] تعیین شدند. پارامترهای معادله وان‌گنختن معلم به کمک برنامه کامپیوتری Rosetta [۴] بدست آمدند. میانگین هندسی قطر ذرات (d_g) و انحراف معیار هندسی قطر ذرات خاک (σ_d) با استفاده از روابط پیشنهادی شیرازی و بورسما (Shirazi and Boersma, 1984) محاسبه شدند [۵].

نتایج و بحث

توزیع داده‌ها با استفاده از آزمون نرمال بودن و به کمک نرم افزار آماری Minitab مورد بررسی قرار گرفت. این آزمون توزیع پارامترهای α , K_0 , l و d_g را غیرنرمال نشان داد. تبدیلهای زیر برای نرمال شدن توزیع آنها صورت گرفت:

$$d_g^* = d_g^{0.5} l^* = \log|1+l|, \quad K_0^* = \log|\log K_0|, \quad \alpha^* = \frac{1}{\alpha} \quad (4)$$

در این روابط α^* , K_0^* و d_g^* به ترتیب بیانگر پارامترهای تبدیل شده α , K_0 و d_g می‌باشند. برای جلوگیری از بروز همواستیابی از نسبت رس به سیلت استفاده شد.

(الف) توابع پارامتریک نوع اول: این توابع با استفاده از متغیرهای مستقل فراوانی نسبی ذرات خاک و چگالی ظاهری خاک پارامترهای معادله وان‌گنختن و معادله وان‌گنختن-عملم را برآورد می‌کنند (جدول ۱). بررسی این توابع نشان می‌دهد که مهمترین متغیر در برآورده θ_s , چگالی ظاهری بوده بطوریکه ۹۴/۶٪ از تغییرات θ_s به وسیله این متغیر بیان شده است. به دلیل وجود اختلاف بین مقدار برآورده شده θ_s با استفاده از RETC و مقدار اندازه‌گیری شده آن و همچنین خطای موجود در تعیین θ_s (اندازه‌گیری شده)، علی‌رغم واستنگی تئوریک θ_s به چگالی ظاهری، ضریب تبیین تابع برآورده کننده آن تمامی تغییرات را توجیه نمی‌کند. همچنین ۳۲/۱٪ از تغییرات پارامتر θ_s با مقدار رس بیان شده است. بدلیل اثر سطح ویژه خاک بر مقدار رطوبت باقیمانده با افزایش مقدار رس، رطوبت باقیمانده نیز افزایش یافته است. ضرایب n و α^* نیز با استفاده از متغیرهای رطوبت باقیمانده با افزایش مقدار رس، رطوبت باقیمانده نیز افزایش یافته است. ضرایب n و α^* نیز با استفاده از متغیرهای گروهه اول به ترتیب با ضریب تبیین ۱۳/۲٪ و ۶۹٪ قابل برآورده می‌باشند. فراوانی نسبی شن و چگالی خاک بیشترین سهم را در برآورده α^* داشته است. تابع برآورده کننده پارامتر n نشان می‌دهد که شن اثری منفی بر مقدار n داشته و متغیر چگالی ظاهری اثری معنی‌دار برآورده n نداشته است. این توابع برآورده مناسب از پارامترهای معادله وان‌گنختن معلم (K_0^* و l^*) ارایه نکرده است. زیرا K_0 و l خود با استفاده از برنامه Rosetta برآورده شدند که برایایه ۲۳۵ داده ایجاد شده و خطای ناشی از برآورده برای خاک‌های مختلف افزایش می‌یابد.

(ب) توابع پارامتریک نوع دوم: این توابع پارامترهای معادلات وان‌گنختن و وان‌گنختن-عملم را با استفاده از متغیرهای میانگین هندسی قطر ذرات (d_g), انحراف معیار هندسی قطر ذرات (σ_d) و چگالی ظاهری خاک برآورده می‌کنند (جدول ۲). مقایسه ضرایب تبیین این توابع و توابع پارامتریک نوع اول نشان می‌دهد که توابع نوع دوم در برآورده θ_s , α^* و θ_r چندان تفاوتی با توابع نوع اول ندارند. این جدول نشان می‌دهد که ۹۴/۱٪ از تغییرات θ_s , ۶۸/۲٪ از تغییرات α^* و ۳۰/۸٪ از تغییرات θ_r به وسیله متغیرهای نوع دوم بیان شده است. نکته جالب توجه در مقایسه توابع برآورده کننده n و α^* ، افزایش قابل توجه ضریب تبیین توابع پارامتریک نوع دوم نسبت به توابع پارامتریک نوع اول می‌باشد. با وجود اینکه متغیرهای نوع اول تنها ۱۳/۲٪

از تغییرات n و $16/1$ ٪ از تغییرات ℓ^* را بیان می‌کنند اما، متغیرهای نوع دوم $23/2$ ٪ از تغییرات n و $27/2$ ٪ از تغییرات ℓ^* را بیان نمی‌کنند.

مقایسه توابع پارامتریک نوع اول و دوم بدست آمده در این پژوهش نشان می‌دهد که متغیرهای میانگین هندسی قطر ذرات و انحراف معیار هندسی قطر ذرات خاک متغیرهای مناسب‌تر برای پی‌ریزی توابع انتقالی جهت برآورد پارامترهای معادلات وان گنختن و وان گنختن معلم می‌باشند. زیرا θ_s و σ اثر سه ذره شن، سیلت و رس را به طور همزمان وارد توابع یاد شده کرده است. از دیگرسو، اثر فراوانی و توزیع ذرات خاک و در نتیجه توزیع تخلخل را که در توابع پارامتریک نوع اول وجود نداشت، در این توابع وارد شده است. ضریب همبستگی بین FC اندازه‌گیری شده و برآورده با استفاده از توابع نوع اول و دوم به ترتیب $48/7$ و $72/3$ ، و ضریب همبستگی بین PWP اندازه‌گیری شده و برآورده با استفاده از توابع نوع اول و دوم به ترتیب $79/0$ و $85/0$ بوده است. بنابراین توابع پارامتریک نوع دوم مقدار رطوبت در FC و PWP را با دقت بهتری برآورد کرده‌اند. افزایش ضریب همبستگی بین مقادیر FC اندازه‌گیری شده و برآورده شده به کمک توابع نوع دوم نسبت به توابع نوع اول بیشتر از همین افزایش در مورد PWP بود. مقایسه اختلاف بین این ضریب همبستگی‌ها نشان می‌دهد که نقش توزیع تخلخل بر روی مقدار رطوبت در ظرفیت مزرعه بیشتر از نقطه پژمردگی دائم است.

جدول ۱- توابع پارامتریک نوع اول

شماره تابع	پارامتر	تابع	ضریب تبیین تعديل شده
۱	θ_r	$0.0192 + 0.00375 * C$	۳۲/۱
۲	θ_s	$0.933 - 0.000707 * S - 0.311 * Bd$	۹۴/۶
۳	α^*	$-531 - 4.67 * S + 550 * Bd$	۶۹
۴	n	$1.668 - 0.00522 * S$	۱۳/۲
۵	ℓ^*	$0.291 - 1.174 * C/Si$	۱۶/۱
۶	K_0^*	$0.199 - 0.006 * S$	۱۲/۹

C: فراوانی نسبی رس، S: فراوانی نسبی شن (درصد)، Bd: چگالی ظاهری ($g.cm^{-3}$) و C/Si: نسبت فراوانی رس به سیلت.

جدول ۲- توابع پارامتریک نوع دوم

شماره تابع	پارامتر	تابع	ضریب تبیین تعديل شده
۱	θ_r	$0.197 - 0.392 * d_g^*$	۳۰/۸
۲	θ_s	$0.954 - 0.324 * Bd - 0.124 * d_g^*$	۹۴/۱
۳	α^*	$-448 - 684 * d_g^* + 568 * Bd - 9.18 * \sigma_g$	۶۸/۲
۴	n	$8.539 - 3.673 * \sigma_g^* + 0.474 * \sigma_g$	۲۳/۳
۵	ℓ^*	$-25.2 - 1.92 * \sigma_g^* + 13.7 * \sigma_g^* + 1.92 * d_g^*$	۲۷/۲
۶	K_0^*	$-1.162 + 3 * d_g^*$	۱۴/۵

Bd: چگالی ظاهری ($g.cm^{-3}$)

منابع مورد استفاده

- 1- Bouma, J. 1989. Using soil survey data for quantitative land evaluation. *Adv. Soil Sci.* 9: 177-213 .
- 2- Cornelis, Wim M., J. Ronsyn, M. van Meirvenne, and R. Hartman. 2001. Evaluation of pedotransfer functions for predicting the soil moisture retention curve. *Soil Sci. Soc. Am. J.*, 65: 638-648.
- 3- Schaap, M.G. and F.J. Leij. 2000. Improved prediction of unsaturated hydraulic conductivity with the Mualem-van Genuchten model. *Soil Sci. Soc. Am. J.*, 64: 843-851.
- 4- Schaap, M.G., F.J. Leij, and M.Th. van Genuchten. 2001. ROSEETA: a computer program for estimating soil hydraulic parameters with hierarchical pedotransfer functions. *J. Hydrol.*, 251: 163-176.
- 5- Shirazi, M.A. and L. Boersma. 1984. A unifying quantitative analysis of soil texture. *Soil Sci. Soc. Am. J.*, 48: 142-147.
- 6- Van Genuchten, M.Th. 1980. A closed-form equation for predicting the h ?